

такому сегменті страховому ринку як туристичне страхування є позитивна динаміка.

Література

1. Ломидзе М. К. Страхование выезжающих за рубеж: как это должно происходить / М. К. Ломидзе // Туринфо, 2010. – № 6. – С. 12–17.
2. Мазур М. І. Програми страхування в туристичному бізнесі: вітчизняна практика та світовий досвід / М. І. Мазур. – Тернопіль, 2012. – 94 с.
3. Страхування: навч. посіб. / За ред. В. Д. Базилевича. – [2-ге вид., перероб. і доп.]. – К., 2011. – 607 с.
4. Пластун В. Л. Страхові послуги: навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни / В. Л. Пластун, О. С. Журавка. – Суми: УАБС НБУ, 2008. – 186 с.
5. Податковий облік витрат на страхування осіб, які відряджені та виїжджають за кордон [Електронний ресурс] / О. Задорожний. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/5766>.
6. Фінансова звітність компанії VUSO 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://vuso.ua/ua/kompaniya/otchetyi-i-licenzii.html>.
7. Фінансова звітність компанії ERV 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://erv.ua/ua/pro-kompaniju/finansova-zvitnist/>.

Войтюк В. В., ст. гр. ФСГзм-21
Луцишин О. О., к.е.н., доцент

ОБОРОТНІ АКТИВИ ПІДПРИЄМСТВА: ПРОГНОЗУВАННЯ ТА АНАЛІЗ

Розвиток ринкових відносин підвищує відповідальність та самостійність підприємств у підготовці та прийнятті управлінських рішень, потребує від підприємства підвищення ефективності виробництва, конкурентоспроможності продукції й послуг. Підвищується значення фінансової стійкості суб'єктів господарювання. Ефективність цих рішень багато у чому залежить від об'єктивності, своєчасності та всебічності оцінки існуючого й очікуваного фінансового стану підприємства.

Оцінювання фінансового стану підприємства становить інтерес для широкого кола суб'єктів ринку – власників, кредиторів, інвесторів, з метою вивчення ефективного використання ресурсів, постачальників для своєчасного одержання платежів та податкових органів для виконання плану надходжень грошових коштів у бюджет. Під аналізом розуміється засіб пізнання предметів і явищ навколишнього середовища, заснований на поділі цілого на складові частини і вивчення їх у всьому різноманітті зв'язків і залежностей. Фінансовий аналіз є гнучким інструментом у руках керівників підприємства. Він є частиною загального, повного аналізу фінансово-господарської діяльності.

Проведення аналізу фінансового стану підприємства є необхідним, тому що дозволяє своєчасно виявити й усунути недоліки у фінансово-господарській

діяльності, вишукати резерви поліпшення фінансового стану й платоспроможності, прогнозувати можливі фінансові результати й економічну рентабельність, виходячи з реальних умов виробничої діяльності та наявних власних і позичкових ресурсів, розробити конкретні заходи, спрямовані на більш ефективне використання фінансових ресурсів й зміцнення фінансового стану підприємства.

Фінансовий стан підприємства значною мірою залежить від наявності та ефективності використання оборотних коштів. Основним завданням оборотних коштів є забезпечення безперервності процесу виробництва. Ефективне управління оборотним капіталом передбачає вибір і здійснення певної фінансової політики, суть якої полягає у пошуку оптимальної величини та оптимальної структури обігових коштів.

З позиції повсякденної діяльності однією з найважливіших фінансово-господарських характеристик підприємства є його ліквідність. Втрата ліквідності може призвести не лише до додаткових витрат, а й до періодичних зупинок виробничого процесу.

Для забезпечення найбільш стабільного фінансового стану підприємству необхідно мати можливість прогнозувати рівень коефіцієнта поточної ліквідності. у порівнянні з необхідним рівнем даного коефіцієнта можливо визначити майбутню платоспроможність підприємства при чинній структурі оборотних активів. За умов несприятливого прогнозу у підприємства є шанс виправити подальший складний фінансовий стан шляхом оперування структурою джерел фінансування оборотних коштів, змінюючи планований рівень коефіцієнта поточної ліквідності, й структурою оборотних активів, змінюючи необхідний рівень коефіцієнта поточної ліквідності. Формування основної частки активів можна проводити за рахунок частини власних оборотних коштів, а також інвестуючи кошти у перспективні проекти й скорочуючи потребу в джерелах фінансування, прискорюючи оборотність оборотних активів, а при необхідності здійснювати фінансування поточних активів за рахунок короткострокових позичок у вигляді кредитів банків, комерційних кредитів, державних кредитів тощо [1, с. 86].

Отже, фінансово стійким є такий суб'єкт господарювання, який за рахунок власних коштів покриває кошти, вкладені в активи, не допускає невиправданої дебіторської та кредиторської заборгованості, своєчасно розраховується за своїми зобов'язаннями. Підґрунтям фінансової стійкості є виважена, раціональна організація й ефективне використання оборотних коштів. Раціональна організація оборотного капіталу полягає у виявленні оптимального співвідношення між власними та залученими коштами, у знаходженні компромісу між ризиком втрати ліквідності та ефективністю роботи підприємства (рентабельністю).

Важливим складником системи перспективного фінансового планування на підприємстві виступає прогнозування обсягу його оборотних активів. Сучасні умови вимагають максимального розширення сфери застосування прогнозування, подальшого вдосконалення методології й методики розробки прогнозів. Чим вищий рівень прогнозування процесів суспільного розвитку, тим ефективнішим є планування й керування цими процесами у суспільстві.

Зазвичай процес прогнозування складається з ряду етапів, кожний з яких вирішує певну задачу [2, с. 6-7]:

1) визначення задачі – уточнюється об'єкт прогнозу, формується мета і завдання, визначається точність і час випередження прогнозу;

2) формування об'єкта прогнозу відповідно до поставленого завдання – визначається структура об'єкта, виділяються основні фактори, з'ясовується їх підпорядкованість, ієрархічність, взаємозв'язок;

3) збір ретроспективної інформації про об'єкт – визначаються джерела інформації, розробляється методика обробки й подання інформації, встановлюються її обсяги;

4) формалізація задачі – розробляється методика формалізованого подання інформації і здійснюється вибір класу моделей опису об'єкта прогнозу;

5) вибір методів і алгоритму – серед відомих вибирається найбільш придатний метод прогнозування, розробляється відповідний алгоритм і оцінюється точність прогнозу;

6) моделювання на основі ретроспективних даних оцінки якості моделі;

7) видача результатів прогнозу.

Отже, на наш погляд, прогнозування якнайкраще підходить для визначення величини оборотних активів підприємства на наступні роки, якої потребуватиме підприємство за умов збереження виявлених тенденцій його розвитку. Це дозволить менеджменту підприємства здійснювати ефективне управління процесом формування оборотного капіталу.

Література

1. Глівенко С. В. Економічне прогнозування: навч. посіб. / С. В. Глівенко, М. О. Соколов, О. М. Теліженко. – Суми: Видавництво «Університетська книга», 2011. – 207 с.

2. Дятлова Н. Управління оборотними активами – запорука фінансової стабільності підприємства / Н. Дятлова // Регіональні перспективи. – 2016. – № 6. – С. 66-67.